

gen i dens Bestræbelser efterat søge den vanskelige Opgave løst paa — tilfredsstillende Maade, hvor en Hæmmelse af den naturlige Udvikling ikke mindre end en ubegrundet Indskrænkning kan føre til Følger, under hvilke vi Alle uden Undtagelse kunde komme til at lide.

Schack: Jeg reiser mig ikke for at tale om denne Sags Realitet, men for at sige, at jeg ganske vist, dersom her blot havde været Tale om Sagen i sig selv, vilde have staaet imod den, men at jeg nu, efter den Erklæring som den ærede Cultusminister har afgivet, vil stemme for den. Og jeg troer at være i Overensstemmelse med mange Andre, naar jeg saaledes, idet jeg afgiver min Stemme, ikke egentlig stemmer for det gjorte Forslag, men i Virkelige heden for at give den høitærede Minister et Tillidsvotum (Bravo! Hør!), for at vise ham, at vi i ham see Dansthedens og Forfatningens tro Forsvarer, hvem vi glæde os over ved denne Leilighed at kunne give et Vidnesbyrd om vor Tillid og Høiagtelse. (Hør! Hør!)

Formanden: Rigsdagsmanden for Hjørring Amts anden Valgfreds har Ordet. (Hysse!)

N. Sørensen: Med Hensyn til Sagen selv, da maa jeg erklære, at jeg stemmer for, at der virkelig maa komme en Forsamling sammen af Menighedens Medlemmer og Geistlige til at oppvække til Liv hvad ellers ligger hen som dødt, for at bringe nogen Bevægelse i det religiøse Gebeet ligesaa godt som i det politiske. Med Hensyn hertil finder jeg, at det er meget betimeligt, at saadanne forberedende Skridt bør finde Sted; og i Overensstemmelse med hvad den ærede Cultusminister har yttret om Hensigten og om Maaden, paa hvilken han agter at foretage en saadan Forberedelse, da kan jeg ogsaa dermed samstemme, og jeg har heller ingen Betænkelighed ved at stemme for de nødvendige Midler til en saadan Foretagelse, men mere lægger jeg heller ikke i min Stemme.

J. M. Hansen: Den ærede Cultusminister udtalte saa rigtigt, at her var Spørgs-

maal saavel om Røynet som om Summen; for mig har altid Summen været det mindre Væsentlige, Røynet har for mig i denne Sag været Hovedsagen. Røynet „Kirkeforsamling“ kan forstaaes paa 2 Maader; det kan kaldes Kirkeforsamling, naar der sammenkaldes en Forsamling, for at afgive sin Mening om Udkast til en Lov om Kirkeforfatningen, men det kan ogsaa kaldes en Kirkeforsamling, en Forsamling, som skal ansees for at repræsentere Kirken under sin Function. Havde jeg nu turdet forudsætte, at Ordet Kirkeforsamling var brugt af den høitærede Cultusminister i Budgettet i den første af disse Forstaaelser, nemlig at han forlangte den paagældende Sum til Afholdelsen af en Forsamling, for at høre dens Betænkning over Lovudkastet, saa vilde min Betænkelighed ved dette Spørgsmaal være bortfalden, men, dersom han ved Ordet Kirkeforsamling vilde have forstaaet en Forsamling, hvis Betænkning skulde ansees for en Folkekirken repræsenterende Forsamlings Betænkning, saa maatte jeg have særdeles Meget derimod. Da jeg nu slog op i de Anmærkninger, som følge Budgettet, for at see, hvorledes Cultusministeren der udtalte sig om denne Forsamling, saa saae jeg, at han der siger udtrykkeligt, at det skal være en Kirken repræsenterende Forsamling (Hør!). Da jeg saandt dette i de Anmærkninger, som ledsagede Udkastet, saa saae jeg, at her var den Fare, som jeg befrygtede. Min Betragtning er nemlig den, at det er umuligt, forinden Folkekirken Forfatning er ordnet ved Lov, at faae en Forsamling som kan siges at repræsentere Folkekirken, thi kun igjennem Kirkeforfatningen, kun igjennem Valget af en Forsamling paa den Maade, som denne Forfatning bestemmer, kan der stiftes en Forsamling, som med Sandhed kan siges at repræsentere Kirken. Altsaa, for det Første fordi det var umuligt at fremskaffe en saadan Forsamling, som der her forlanges Penge til, har jeg imod den; men jeg seer ogsaa en større Fare deri, thi gik man ud fra Betragtningen af Forsamlingen, som en saadan, saa maatte man jo tillægge den Betænkning, man fik fra denne Forsamling, Betydning som om den var kommen fra en Kirke-Representa-